

Allah, sizlerden iman edip salih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini yeryüzünde hakim kılacağını, (geçirdikleri) bu korku durumlarını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana ibadet eder ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fasıkların ta kendileridir. ^[Nur 55]

- Hizb-ut Tahrir / Endonezya'dan Bir Açıklama -

Seçimlerin Ardından Ümmetin Meselesi: Hanımları Siyâsî Olarak Kültürlendirmek

Endonezya'da İslam Ümmeti'nin siyâsî durumunu incelersek trajik olaylarla dolu olduğunu görürüz. Yöneticilerin çoğu Müslümandır ama halkın maslahatlarını umursamamaktadırlar, hatta, -söylemekten çok üzüntü duyuyorum- onlar da bu yöneticilerin kendi haklarının yerine getirmesindeki vurdum-duymazlıklarına karşı sessiz kalmaktadırlar. Mesela hanımların siyâsî uyanıklığı zayıftır ve sanki hepsinin en hırslısı olan partiyi seçtikleri ve beş yılda bir gelen seçimleri beklemekten başka bir siyâsî çalışma alternatifleri yokmuş gibi seçimler haricinde siyâsete katılmayı düşünmemektedirler.

Ancak mevcut siyâsî partilerin onları "seçim oyları" olarak ikna etmesi halinde böyle bir siyâsî düşünme acayip olmaz. Vaatlerde bulunan, elbiseler dağıtan, bağışlar yapan ve dokuz temel yiyecek maddesini dağıtan partiler, yönetim koltuklarını kapmak üzere Ümmetin oylarını toplamak için birbirleriyle yarışmaktadırlar. Lâkin seçimler bitip de parlamentoda milletvekilleri olarak yönetim koltuklarını ele geçirdiklerinde ise âdeta kendilerini yönetime getiren Ümmet ile hiçbir ilgi ve alâkaları yokmuş gibi olurlar.

Siyâsî bir gelenek haline gelmiş bu finans politikası, yani yönetime gelmek isteyenlerin destek kazanmak için bol keseden para harcaması, partilerin yürüttükleri seçim kampanyalarının odak noktasıdır. Mescidleri, yetimhaneleri, İslamî kuruluşları ve diğerlerini on milyonlarla finanse etmek gibi işlerini tamamı elbette bol miktarda para gerektirmektedir. Yönetimi aldıktan sonra ise o yönetim kademeleri, önceden harcanan paraların iki katının geri döndürüldüğü bir çiftlik haline gelmektedir. Bu durum da milletvekilleri arasında zimmete geçirmeleri, şaibeli ihaleleri ve iltimasları (adam kayırmaları) artırmaktadır. Bu şekilde politikacılar yayılmaya devam eden kökleşmiş bir maraz çıkmaktadır. Çünkü cezalar cılız kalmaktadır (yada dokunulmazlıklar sayesinde hiç olmamaktadır).

Bu yüz karası politikanın bir sonucu olarak Ümmetin bu partilere, kezâ cemaatlara ve siyâsetçilere olan güveni sona ermektedir. Ümmet, "bu siyâsetçilerin hepsi aynı" diyerek bunlara büyük bir tereddüt ile yaklaşmaktadır. Çünkü önce onların yönetim koltuklarına oturduklarında bacıklarını nasıl (kibirle) üstüste attıklarını unutmaktadır. Bu genelleme ile Ümmet, gerçek ve sâdik siyâsetçileri görmez olur. Dolayısıyla bolca para harcayan, bedava sağlık hizmetleri sunan, dokuz temel yiyecek maddesini dağıtan ve yolları onaran partilerin hayatlarında somut refah vaadine kolaylıkla aldanarak onları desteklemektedir. Onlar da önceden yaptıkları masrafları kat kat çıkarmak için çoğu kez zimmete geçirme, yolsuzluk, iltimas ve benzeri şeylere başvurumaktadırlar. Âdeta şeytanî bir kısır döngü var ve ihtiraslı, ağgözlü taraflar arasında dönüp duruyor! Ne var ki bu durumun ortaya çıkması oldukça normaldir. Zîra Ümmetin çoğunluğu hâlâ siyâseti yönetim ve otorite, siyâsî çalışmayı da içerisinde siyâsî partilerin ve parlamentonun bulunduğu iktidarı devirmek veya ele geçirmek şeklinde sınırlı olarak görmektedir. Aynı zamanda Ümmetin sahih ve kuşatıcı bir siyâsî bakışı da söz konusu değildir.

Bu politikacılar, seçim kampanyaları sırasında İslam'ı da kullanmaktadırlar ama iktidara geldiklerinde onu rafa kaldırmaktadırlar. Son beş yıl boyunca ne kadar da çok parti İslamî Şeriatî kurma vaadinde bulundu ama parlamentoda ayak üstüne attıktan sonra hep laftan ibaret kaldı. Hatta adamları bakan olduktan sonra bu partiler, geçmişlerini âdeta bir çırpıda silip attilar. Öyle ya, kendilerini kim hesaba çekebilir ki?!

Bunun yanında mevcut partilerin kültürel yönü yürüttükleri de yoktur. Yani Ümmetin siyâsî olarak kültürlendirilmesi söz konusu değildir. Belki de onlar açısından Ümmeti câhil bırakmak bu bağlamda daha iyidir. Öyle ki kendisini ve yöneticilerini muhasebe etmekten âciz kalsın! Yoksa onu ne diye kültürlendirmesinler?!

Eğer Ümmet siyâsî uyanıklığa sahip olsaydı, partiler ve cemaatlar onun desteğini satın almak zorunda kalmazlardı. Uyanıklık ve idrak ile bu partilere rıza göstermesi halinde, giyecek, dokuz temel madde veya benzer herhangi bir karşılık olmaksızın Ümmet bu partileri desteklerdi.

Siyâsî Kültürlendirme yani Ümmeti ve siyâsetçileri siyâsî olarak kültürlendirme fikri, İslam'ın apaçık ortaya koyduğu fikirlerdendir. Fakat bunun farkında olanlar azdır. Bu yüksek fikrin beyan edilmesi kaçınılmazdır. Nitekim Ümmet içerisinde faaliyet gösteren İslamî siyâsî partiler buna göre çalışmak zorundadırlar. Siyâsete gelince; o sanki bir konuşma dilidir. Koruma ve yönetim demektir. Bu tarif, Rasulullah ^[SâllAllahu 'Aleyhi ve Sellem]’ın şu kavlden alınmıştır:

«

» *İsrailoğulları (önceki yahudiler)*

Nebîler tarafında siyâset ediliyorlardı. Bir Nebî vefât ettiğinde bir diğer Nebî ona halef oluyordu. Benden sonra Nebî yoktur ama Halîfeler olacaktır. ^[Muslim rivayet etti]

Bu hadis ile İslamî Siyâsete bir tarif getirmiş oldu. Yani **İslamî Siyâset**, yöneticiler tarafından tatbik edilmek ve Ümmet tarafından muhasebe edilmek üzere Şeriatin hükümlerine göre Ümmetin dahilî (iç) ve haricî (dış) işlerinin yürütülmesidir. Bu noktadan hareket edildiğinde, İslam'da yönetimin insanların işlerine hizmet etmek olduğu ve yöneticilerin insanların

efendisi ve düşmanı değil, aksine onların sadece hizmetçileri oldukları açığa çıkar. Böylesi mefhumlarıyla İslâmî Siyâset, yüce değerlerin siyâsetidir. Çünkü Yüce bir dini parçasıdır ve bugünün dinden uzak tağutî politikasına benzemez.

İslam nazarında siyasetçilerin kim olduğuna gelince onlar, Ümmetin işlerini gözetmek amacıyla siyâsî ameller üzerinde çalışan, bu yönde ilerleyen ve devletlerarası durumu anlayan kimselerdir. Elbette bunlar, söz konusu siyâsî partiler içerisinde çalışıp kendilerine “siyasetçi” adı verilen kimseler hakkındaki mefhumlara terstir.

Siyasetle iştigâl etmek (meşgul olmak) isteyen kimsede tam bir siyâsî uyanıklığın var olması kaçınılmazdır. Buradaki siyâsî uyanıklık, sadece siyâsî durumun veya siyâsî olayların farkında olmak veya yerel yada devletlerarası siyâsî gelişmeleri takip etmek değildir. Bunlarla birlikte siyâsî uyanıklık; değerlendirilen olaylara ve gerçekleşen siyâsî gelişmelere özel bir bakış açısı ile bakmaktır. Müslümanlar için bu özel bakış açısı şüphesiz İslam Akidesi'dir.

İşte bu uyanıklık kişiyi, Ümmetin işlerinin gözetilmesine dâir aksaklıklar gördüğü an, Şeriatin çizdiği çerçeve dahilinde gerekeni yapmaya sevkeder. Ne zaman ki o kimse, bu aksaklıkları düzeltmek amacıyla meseleleri tahlil etme, yürütülmesi gereken amelleri ve takınılması gereken tavırları plânlama yeteneğine erişirse, işte o zaman tam bir zekî siyâsî kimse olur. Yine bu siyâsî uyanıklık ve keza siyâsî zekâ, Müslüman siyasetçiler nezdinde yalnızca içsel bir potansiyel değildir. Onlar ateşe benzerler. Hararetleri sahiplerini tahrik eder yada uyanıklığın ateşi ve siyasetçilerin de dahil olduğu diğerlerindeki zekâ, mücadeledeki istikametine yön verir.

Peki bu, hanımlarla nasıl olur? Onlar Ümmetin ayrılmaz bir parçasıdır. O kadar ki Endonezya nüfusunun %51'ini hanımlar oluşturmaktadır. Bu noktadan hareketle, Ümmeti kültürlendirme operasyonu, elbette hanımların kültürlendirilmesi işini de kapsamaktadır. Hanımlar canlılık enerjisine sahiptir ve insan olmaları itibarıyla erkeklerden farkları yoktur. Birtakım haklara sahip olmaları itibarıyla erkeklerden farkları yoktur. Siyâsî çalışma vazifeleri itibarıyla de erkeklerden farkları yoktur. Her ne kadar aralarında fitrî farklar bulunsun da kuşkusuz Allah ^[Subhanehu ve Te'âlâ] siyâsî amellerle kulluğun yerine getirilmesinde erkek ile kadın arasına fark koymamıştır. Onları anne kılmış, hamile olma, çocuk doğurma ve çocuklarını büyütme gibi özellikler vermiştir ki erkekler bunlardan âcizdir. Bunun içindir ki hanımların mücadeleda özel bir rolü vardır.

Hizb-ut Tahrir / Endonezya, hanımların esasen ve fitraten bir anne ve evlerinin hanımefendileri olduklarının ve mücadeleda Ümmetin emanetini teslim alacak nesilleri yetiştirmede önemli bir role sahip bulunduklarının farkındadır.

İşte onlardır ki siyâsî uyanıklığa sahip olarak, nesillerin şekillenmesinde öncekinden çok daha büyük bir önem taşırlar. Çünkü bu hanımlar, çocuklarının yetişmesine zararlı şeyleri bilmede hassasiyet sahibidirler. Meselâ çocuklarını Batılı hayat tarzına özendiren ve onları dinlerinden uzaklaştıran TV programlarının hangileri olduğunu tam olarak bilirler.

İşte siyâsî uyanıklık sahibi bu hanımlardır ki, siyâsî uyanıklık oluşturmada çok daha yeteneklidirler. Nasıl olmazlar ki? Çocuklarıyla kaynaşırken onlara bu temiz bakışı vermeye devam ettiklerinde, vakıyı ele aldıklarında ve onu tahlil etmeye uğraştıklarında... Siyâsî akliyetlerini yerleştiren bu uygulamalar, -ister doğrudan isterse dolaylı olsun- siyasetçinin hayatı için gereklidir. Bununla birlikte ilk etapta hanımların diğer hanımları kültürlendirmesi de sağlanır. Önceden kültürlendirilmiş bu hanımlar, Endonezya nüfusunun %51'ini oluşturmaları bakımından mücadele sahasında Ümmet açısından büyük bir güç teşkil ederler.

Mücadeledaki bu stratejik rol ile hanımların siyâseten kültürlendirilmesi lâzımdır. Nitekim böylelikle erkeklerden ve kızlardan oluşan nesillerin kültürlendirilmesine yol açmaktadır. Bu da tüm toplumu, Ümmetin maslahatlarının -İslam'ın sahih metoduna göre- gerçekleştirilmesinde büyük bir rol oynar hale getirir.

Hanımları kültürlendirmenin metoduna gelince; o da kültürel ve siyâsî kültür vermekle olur. Bunu yapan da siyâsî hizbler veya topluluklardır. Öyle ki bu Ümmet -bilhassa hanımlar- siyaseten zeki olsunlar ve sahih siyâsî uyanıklığa sahip bulunsunlar. Biz bununla bugün Ümmetin siyâsî uyanıklığa sahip olmadığını kastetmiyoruz. Bilakis uyanıklığının hakiki değil zayıf olduğunu kastediyoruz. Bu bağlamda, onun siyâsî uyanıklığı İslam'ın siyâsî mefhumları üzerine kurulu değildir ve siyâsî vakıaların değerlendirilmesinde özel bir bakış açısı olarak İslam esas alınmamaktadır.

İsmâ'il Yusanto

Hizb-ut Tahrir

Endonezya Resmi Sözcüsü

M. 27 Safer-ul Hayr 1425

M. 18 Nisan 2004

Adres: Gedung Fuyinto-Sentra-Mampang Lt. 2
Jl. Mampang Prapatan Raya No 28, Jakarta Selatan 12790 Indonesia
Telefon: (62-21) 791 91263
Fax: (62-21) 791 91263
E-mail: info@al-islam.or.id
Web: <http://www.al-islam.or.id>

Hizb-ut Tahrir resmî web sitesi:

www.hizb-ut-tahrir.org

Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilayeti resmî web sitesi:

www.al-ummah.org